

بصیرت و آگاهی وقتی از رهگذر دانش وسیع و معرفت گسترده انسانی وارسته و پاک در اختیار افراد گذارده شود، بی شک ارزشی صدچندان خواهد داشت؛ معارف ناب الهی و گوهر شفاف حقایق دینی بسان ارمغانی جاودان، امروز و فردایی سعادت‌مند فراهم می‌سازد و تمامی بیراهه‌های انحرافی مسدود خواهد شد. امام راحل(ره) که در قرن گذشته، سرآمد فقیهان شریعت مدار و عالمان ولایت پیشه بوده است، با نگاه مسیحایی خود نخست امام زمان خود را شناخت، سپس لوح اطاعت بی چون و چرایی از آن حضرت برابر خویش نهاد، از اینرو نمونه‌ای کامل از معرفت و اطاعت امام زمان(ع) محسوب می‌شود. باهم جلوه‌هایی از شناخت او را در باره حضرت مهدی(ع) از نظر می‌گذرانیم:

تفسیر والعصر

«(والعصر، ان الانسان لفی خسر) «عصر» هم محتمل است که در این زمان حضرت مهدی سلام الله علیه باشد یا انسان کامل باشد که مصداق بزرگش رسول اکرم و ائمه هدی و در عصر ما حضرت مهدی سلام الله علیه است.

قسم به عصاره موجودات عصر، فشرده موجودات، این که فشرده همه عوالم است، یک نسخه‌ای است نسخه تمام عالم. همه عالم در این موجود، در این انسان کامل عصاره است و خدا به این عصاره قسم می‌خورد و می‌فرماید که:

(ان الانسان لفی خسر) انسان در خسارت است. انسان شقی است(الالذین آمنوا) یعنی الا آن اشخاصی که تحت تربیت واقع شده‌اند. نه اسلموا؛ آمنوا... اگر بعثت هیچ ثمره‌ای نداشت الا وجود علی بن ابی طالب و وجود امام زمان سلام الله علیه این هم توفیق بسیار بزرگی بود.» در سخن دیگر فلسفه وجودی حضرت مهدی(ع) و علت غیبت آن امام همراه با بعثت انبیاء این گونه تحلیل شده است:

میلااد حضرت مهدی(ع)، عید بزرگ انسانها

«قضیه غیبت حضرت صاحب، قضیه مهمی است که به ما مسائلی می‌فهماند. من جمله این که برای یک همچو کار بزرگی که در تمام دنیا عدالت به معنای واقعی اجرا بشود، در تمام بشر نبوده، کسی الا مهدی موعود سلام الله علیه که خدای تبارک و تعالی او را ذخیره کرده است برای بشر. هر یک از انبیاء که آمدند برای اجرای عدالت آمدند و مقصدشان هم این بود که اجرای عدالت را در همه عالم بکنند لکن موفق نشدند. حتی رسول ختمی(ص) که برای اصلاح بشر آمده بود و برای اجرای عدالت آمده بود و برای تربیت بشر آمده بود... در زمان ظهور مهدی موعود سلام الله علیه خداوند ذخیره کرده است او را از باب اینکه هیچ کس در اولین و آخرین این قدرت برایش نبوده است و فقط برای حضرت مهدی موعود بوده است که تمام عالم را، عدالت را در تمام عالم گسترش بدهد... لهذا عید مولود حضرت صاحب ارواحنا له الفداء بزرگترین عید برای مسلمین است و بزرگترین عید برای بشر است نه برای مسلمین.» در پیام امام(ره) به مناسبت سالگرد قیام ۱۵ خرداد که در سال ۱۳۶۲ انتشار یافت، افق نگاه آن رهبر فرزانه را نسبت به شخصیت حضرت ولی عصر(ع) در صفاتی این گونه می‌بینیم:

«حضرت) ولی عصر و ناموس دهر جان های ما فدای گام های اوباد. - ... که خداوند آفاق را به جلوه الهی ولی الله الاعظم صاحب العصر ارواحناله الفداء روشن فرماید و پرچم توحید و عدالت الهی را در عالم بر فراز کاخ های سپید و سرخ مراکز ظلم والحاد و شرک به اهتزاز در آورد. «و ماذلک علی الله بعزیز» پیامهای درس آموز آن رهبر فقید در مناسبت های مختلف بویژه نیمه شعبان، صحیفه دیگری از تابناکی اندیشه و گستره معرفت او درباره حضرت صاحب(عج) است. آنجا که در پیام خود به مناسبت سال نو، چون به نام امام زمان(عج) می رسد، می فرماید: «که او تازل احیا می کند دین خدای تبارک و تعالی را» و یا به مناسبت نیمه شعبان این چنین می نویسند:

«باسلام و درود به پیشگاه مقدس مولود نیمه شعبان و آخرین ذخیره امامت حضرت بقیه الله ارواحناده و یگانه دادگسترابدی و بزرگ پرچمدار* رهایی انسان از قیود ظلم و ستم استکبار.

سلام بر او و سلام بر منتظران واقعی او. سلام بر غیبت و ظهور او و سلام بر آنان که ظهورش را با حقیقت درک می کنند و از جام هدایت و معرفت او لبریز می شوند. سلام بر ملت بزرگ ایران که بافداکاری و ایثار و شهادت راه ظهورش را هموار می کنند.»

وظیفه ما در دوران غیبت

گفتم که روی خوبت از من چرا نهان است؟ گفتا تو خود حجابی، رو نه رخم عیان است

گفتم که از که پرسم، جانا نشان کویت؟ گفتانشان چه پرسی؟ آن کوی بی نشان است

گفتم که سوخت جانم از آتش نهانم گفت آن که سوخت او را، کی ناله یا فغان است

گفتم فراق تاکی؟ گفتا که تا توهستی گفتم نفس همین است؟ گفتا سخن همان است

دیر زمانی است که دوران غیبت حضرت مهدی(عج)، روزنه ای برای سوءاستفاده طاغوتیان و مستکبران هر عصری قرار می گرفته و باتاسف فراوان برخی ساده لوحان دور ازبینش و بصیرت نیز همنوا با قدرت های ستمگر، ظاهری زیبا و فریبنده از گفتار آنان را گرفته، نه تنها خود، بلکه بسیاری دیگر را نیز دچار غفلت و گمراهی می کنند.

آنچه در دستور کار استعمارگران در کشورهای اسلامی برای رواج تفکر واژگونه ای در باره «قضا و قدر» و توجیه شیوه حکومتهای غاصب با عبارت «اینها همه از طرف خداست و چاره اندیشی در این مورد بی فایده است.» و یا ارایه سخنانی در باره «تزیین بهشت و دوزخ در مقابل دیدگان مسلمانان و این نکته که شما مکلف به امور زندگی دنیا نیستید و در پی آن توسعه دادن حلقه های تصوف و تشویق افراد به روحیه زهد و کناره گیری از دنیا»... هدفی جز دمیدن روحیه خمودی، سستی و بی حالی در برابر ظلم و ستم نبوده است.

در دهه های اخیر شیوه های جدیدی در دوران غیبت ارائه می شود که پی آمدهای آن به دوری از سوولیت سنگین هریک از ما در برابر خداوند، اولیای الهی و جامعه ای که در آن زندگی می کنیم، خواهد بود. این راهکارهای انحرافی که به طور عمده از

افکار تئوریسی‌های استعماری و جاسوس‌های کهنه کار و آشنا به افکار و عقاید مسلمانان تراوش می‌کند، به دنبال گشوده نگه داشتن راه چپاول و غارت ذخایر فکری، فرهنگی و اقتصادی جامعه‌های مختلف بویژه مذهب پویا، زنده و بالنده شیعی بوده و با لعاب ظواهر مذهبی سعی در رخنه همیشگی و ماندگار در افکار، آداب و رسوم ملی مذهبی مسلمانان دارد.

انتظار راستین

نقش بسیار مهم و ارزشمند ولایت و رهبری در آگاهی و هشیاری مردم نسبت به توطئه‌های دشمنان و نقش برآب کردن نقشه‌های آنان، نکته‌ای بسیار ارزشمند است که خود را در زمان‌های حساس بهتر نشان می‌دهد. حضرت امام خمینی (ره) با نگاه همه‌سونگرانه خود به خوبی از شگردهای دشمنان در قرون اخیر آگاهی کامل داشت. در باره انحراف شیفتگان امام زمان (ع) در انتظار فرج توسط دشمنان می‌فرمود: «برداشت‌هایی که از انتظار فرج برداشته شده است، بعضی‌اش را من عرض می‌کنم: بعضی‌ها انتظار فرج را به این می‌دانند که در مسجد، در حسینیه و در منزل بنشینند و دعا کنند و فرج امام زمان سلام الله علیه را از خدا بخواهند. اینها مردم صالحی هستند... اینها به تکالیف شرعی خودشان هم عمل می‌کردند و نهی از منکر می‌کردند و امر به معروف هم می‌کردند لکن همین، دیگر غیر از این، کاری از شان نمی‌آمد و فکر این مهم که یک کاری بکنند، نبودند. دسته دیگری بودند که انتظار فرج را می‌گفتند این است که ما کار نداشته باشیم به این که در جهان چه می‌گذرد و بر ملت ما چه می‌گذرد؟ به این چیزها ماکار نداشته باشیم... تکلیف ما همین است که دعا کنیم ایشان بیایند و کاری به کار آنچه در دنیا می‌گذرد یا در مملکت خودمان می‌گذرد، نداشته باشیم.

یک دسته‌ای می‌گفتند: خوب! باید عالم پر از معصیت بشود تا حضرت بیاید. ما باید نهی از منکر نکنیم، امر به معروف هم نکنیم تا مردم هر کاری می‌خواهند بکنند. گناه‌ها زیاد بشود که فرج نزدیک بشود.

یک دسته‌ای از این بالاتر بودند، می‌گفتند: باید دامن زد به گناه‌ها، دعوت کرد مردم را به گناه تا دنیا پر از جور و ظلم بشود و حضرت سلام الله علیه تشریف بیاورند. این هم یک دسته‌ای بودند که البته در بین این دسته منحرف‌هایی هم بودند، اشخاص ساده لوح هم بودند، منحرف‌هایی هم بودند که برای مقاصدی به این (سخن) دامن می‌زدند.

یک دسته دیگری بودند که می‌گفتند: که هر حکومتی اگر در زمان غیبت محقق بشود، این حکومت باطل است و بر خلاف اسلام است. آنها مغرور بودند... به بعضی روایاتی که وارد شده است بر این امر که هر علمی بلند بشود قبل از ظهور حضرت، آن علم، علم باطل است. آنها خیال کرده بودند که نه، هر حکومتی باشد، در صورتی که آن روایات که هر کس علم بلند کند علم مهدی، به عنوان مهدویت بلند کند. حالا ما فرض کنیم که یک همچو روایاتی باشد آیا معنایش این نیست که ما تکلیفمان دیگر ساقط است؛ یعنی خلاف ضرورت اسلام... به حسب رای این جمعیت که بعضی‌شان بازیگرند و بعضی‌شان نادان، این است که ما باید بنشینیم دعا کنیم به صدام!... باید دعا گوی آمریکا باشیم و... این که هست این است که حضرت عالم را پر می‌کند از عدالت، نه شما ست

بردارید از این تکلیف‌تان نه این که شما دیگر تکلیف ندارید... این که می‌گویید حکومت لازم نیست، معنایش این است که هرج و مرج باشد. اگر یک سال حکومت در یک مملکت نباشد، نظام در یک مملکت نباشد، آن طور فساد پرمی کند مملکت را که آن طرفش پیدا نیست. اما مساله این است که دست سیاست در کار بوده. همان طوری که تزریق کرده بودند به ملت‌ها، به مسلمین، به دیگر اقشار جمعیت‌های دنیا که سیاست کارشماها نیست، بروید سراغ کارتان.

... اما ما باید فراهم کنیم کار را. فراهم کردن اسباب این است که کار را نزدیک کنیم... که مهیا بشود عالم برای آمدن حضرت سلام الله علیه ... ما درستش می‌کنیم تا حضرت بیاید.»

وظیفه منتظران

چهار وظیفه مهم و بنیادین از نظر حضرت امام(ره) در عصر غیبت بر دوش شیعیان و منتظران واقعی وجود دارد:

۱- قیام برای خدا

«همه باید قیام بکنیم قیام واحد که بالاترین قیام همان قیام آن شخص واحد است و همه قیام‌ها باید دنبال آن قیام باشد و قیام لله باشد... البته آن حضرت قیام لله می‌فرمایند و آن للهی که و آن خلوصی که برای ایشان هست، برای دیگران نیست لکن شیعه‌های بزرگوار آن حضرت هم باید پیروی از او بکنند در اینکه قیام کنند لله، برای خدا. اگر قیام برای خدا باشد، اگر عمل برای خدا باشد، اگر نهضت برای خدا باشد، شکست ندارد... به حسب واقع شکست نخورده است.»

۲- انتظار فرج

«از خداوند تعالی مسئلت می‌کنم که ظهور ولی عصر سلام الله علیه را نزدیک فرماید و چشم‌های ما را به جمال مقدسش روشن. ما همه انتظار فرج داریم و باید در این انتظار خدمت کنیم.»

انتظار فرج، انتظار قدرت اسلام است و ما باید کوشش کنیم تا قدرت اسلام در عالم تحقق پیدا بکند و مقدمات ظهور انشاءالله تهیه بشود.»

۳- تقوا و پارسایی

«اولیاء خدا و خداوند تبارک و تعالی مراقب ما هستند. ما رقیب داریم. خدای تبارک و تعالی رقیب ما هست. ملائکه الله رقیب ما هستند. یعنی پاسداری از ما می‌کنند. مبادا یک وقتی نامه عمل شما برود پیش امام زمان سلام الله علیه و آنجا گفته بشود به امام زمان که این پاسدارهای شما و ایشان سرشکسته بشوند...»

اگر یک وقت نامه عمل یک روحانی را بردند و به امام زمان سلام الله علیه دادند و آن ملائکه للهی که بردند دادند، گفتند: که این هم روحانی شماست. اینها پاسداران اسلام شما، و امام زمان خجالت بکشد، نعوذبالله. او علاقه دارد به شما... ما همه خادم هستیم از ما توقع هست، از شما توقع هست.»

آنان که با شیوه ارزشمند خود همواره یاد و نام امام زمان خود را بر لب و اندیشه خود دارند، بی شک لحظه ای خود را از حضور در محضر پرفیض آن حضرت غافل ندیده و در هنگامه های پر خطر گناه، بانگ بیدارباش و هشدار بخشی در اعماق روح خود می شنوند.

تاکید رهبر فقید انقلاب بر این نکته که مبدا «امام زمان (عج) خجالت بکشد.» اشاره به این نکته اساسی در زندگی ما دارد. اما آنچه این ویژگی را در زندگی ما همیشه پرفروغ می گرداند، توجه قلبی، زمزمه های لفظی، اظهار شیفتگی درونی و توجه به آفرینش و رسالت هریک از ما در هستی است. باهم برخی از فرازهای سخنان آسمانی امام راحل (ره) را در باره دعا، یاد و توجه به حضرت بقیه الله (ع) می خوانیم: «من امیدوارم که ان شاءالله حضرت بقیه الله زودتر تشریف بیاورند و این طبیب واقعی بشر با آن دم مسیحیایی خود اصلاح کند اینها را.» «خداوند تمام ما را از فداکاران اسلام قرار بدهد و از فداکاران به امام زمان سلام الله علیه که آثار رحمت خدا و آثار حمایت این بزرگوار در جبهه ها برای اشخاص ظاهر شده است و می شود. ان شاءالله.» «من امیدوارم که ان شاءالله برسد روزی که آن وعده مسلم خداوند تحقق پیدا بکند و مستضعفان مالک ارض بشوند.

این مطلب وعده خداست و تخلف ندارد، منتها آیا مادرک بکنیم یا نکنیم. آن به دست خداست. ممکن است در یک برهه، کمی وسایل فراهم بشود و چشم ما روشن بشود به جمال ایشان. این چیزی که مادر این وقت، در این عصر وظیفه داریم، این مهم است، همه انتظار داریم وجود مبارک ایشان را، لکن با انتظار تنها نمی شود... ما باید ملاحظه وظیفه فعلی شرعی الهی خودمان را بکنیم و باکی از هیچ امری از امور نداشته باشیم.»

ویژگی عصر ظهور

ای سرو حدیقه معانی جانی و لطیفه جهانی
پیش تو به اتفاق مردن خوشتر که پس از تو زندگانی
چشمان تو سحر اولین اند تو فتنه آخرالزمانی
گر ز آمدنت خبر بیارند من جان بدهم به مزدگانی
دفع غم دل نمی توان کرد الا به امید شادمانی

آگاهی غبارآلود و نیمه تمام ما، گاه باورهای واژگون و یک سویه به ما می بخشد و در گرایشها و تصمیم های مختلف ما را دچار انحراف می نماید. در زمان های مختلف پاره ای از افراد که خود را فارغ از هرگونه مسوولیت در زمینه سازی شرایط ظهور دانسته و همواره به دنبال تن آسایی و فرار از مشکلات اجتماعی و مردمی هستند، زمان ظهور امام زمان (ع) را بهترین موقعیت برای

رفاه، راحتی و دست یابی به تمامی نعمتهای باد آورده تلقی می کنند. از اینرو در آروزی چنان موقعیت درخشانی لحظه شماری می کنند و دیگران را به آه و حسرت و دوری از وظایف روزمره فردی اجتماعی دعوت می کنند. غافل از آن که:

به هوس کار نیاید به تمنا نشود کاندرا این راه بسی خون جگر باید خورد

بنگریم به گفته ها و نوشته های حضرت امام(ره) در این باره:

«آن روزی که ان شاء الله تعالی مصلح کل ظهور نماید، گمان نکنید که یک معجزه شود و یک روزه عالم اصلاح شود.

بلکه با کوشش ها و فداکاریها، ستمکاران سرکوب و منزوی می شوند و اگر نظر شماها مثل نظر بعضی عامی های منحرف آن است

که برای ظهور آن بزرگوار باید کوشش در تحقق کفر و ظلم کرد تا عالم را ظلم فرا گیرد و مقدمات ظهور فراهم شود. (فانالله و انالیه

راجعون) «انبیاء هم آن طوری که می خواستند موفق نشدند و تا آخر هم نتوانستند آن طوری که دلخواه آنهاست، تحقق پیدا بکند.

و در حکومت عدل بقیه الله هم عدالت جاری می شود، لکن حبهای نفسانی در بسیاری از قشرها باقی است و همان حبهای نفسانی

است که بعضی روایات هست که حضرت مهدی سلام الله علیه را تکفیر می کنند.» «در زمان حضرت صاحب سلام الله علیه

حکومت واحدی شود. عدالت یک عدالت اجتماعی در همه عالم می آید. اما نه این که انسان ها بشوند یک انسان دیگر. انسانها

همانها هستند که یک دسته شان خوبند و یک دسته شان بد. منتها آنهايي که بدهستند، دیگر نمی توانند که کارهای خلاف بکنند.»

اکنون که نوشتار رو به پایان است، زینت بخش آن را فرازی از پیام آن عزیز جاودان(ره)

به مناسبت پانزدهم شعبان سال ۱۳۶۰ شمسی قرار می دهیم تا از نسیم معرفت و شیدایی رهبر کبیر انقلاب ارمغان های بیشتری به

دست آوریم:

«... امید است که خداوند متعال آن روز فرخنده (سرکوبی سرکشان و ستمگران جهان) را به ظهور این مولود فرخنده هرچه زودتر

فرارساند و خورشید هدایت و امامت را طالع فرماید و اکنون، مامنتظران مقدم مبارکش مکلف هستیم تا با تمام توان کوشش کنیم

تا قانون عدل الهی را در این کشور ولی عصر(عج) حاکم کنیم و از تفرقه و نفاق و دغلبازی بپرهیزیم و رضای خداوند متعال را در نظر

بگیریم و همگان در مقابل قانون خاضع باشیم و با صلح و صفا و برادری و برابری به پیشبرد انقلاب اسلامی کوشا باشیم و حق

متعال را در همه احوال حاضر و ناظر بدانیم و تخلف از دستورات اسلام نماییم و به وسوسه فتنه گران اعتنا نکنیم.»